

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinho, Ph.D., v právní věci žalobce **KASSEX s.r.o.** se sídlem Kroměříž, Kojetínská 3368/115, zastoupeného Mgr. Tomášem Šetinou, advokátem se sídlem Praha 4, Doudlebská 1699/5, doručovací adresa Brno, Orlí 36, proti žalovanému **Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Praha 1, Lazarská 15/7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2012, č. j. 7868/12-3110-012138,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správního řízení

[1] Žalobce podal dne 30. 6. 1999 daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 1998, ve kterém si daň vyčíslil ve výši 499 800 Kč. Finanční úřad v Kroměříži (dále též „správce daně“) zahájil dne 21. 2. 2000 na předmětnou daň daňovou kontrolu. Dodatečným platebním výměrem ze dne 4. 12. 2001, č. j. 113489/01/320911/2580,

správce daně nově stanovil celkovou daňovou povinnost ve výši 1 009 050 Kč a žalobci dodatečně vyměřil rozdíl daně z příjmů právnických osob ve výši 509 250 Kč. Správce daně dospěl mj. k závěru, že náklady dle přijatých faktur 90325, 90331, 90368, 90369, 90387 a 90388 vystavených Ing. V. J. v celkové výši 1 365 000 Kč nejsou náklady na dosažení, zajištění a udržení příjmů dle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o daních z příjmů“). Zhodnotil, že se jedná o pořízení nehmotného majetku, které nelze uznat za náklad vynaložený k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely dle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů.

[2] Proti dodatečnému platebnímu výměru podal žalobce odvolání, které zamítlo Finanční ředitelství v Brně rozhodnutím ze dne 18. 8. 2003, č. j. 1821/02/FŘ/120. Odvolací orgán se neztotožnil se závěrem správce daně, že se v daném případě jednalo o náklad na pořízení nehmotného majetku, nicméně tyto náklady rovněž neuznal jako daňové dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, protože žalobce neunesl důkazní břemeno ve smyslu § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZSDP“), ohledně daňové uznatelnosti těchto nákladů, u kterých došlo k rozporům.

[3] Dne 29. 1. 2004 podal žalobce žádost o povolení přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně, kterou zamítlo Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 2. 8. 2005, č. j. 54/59 300/2004-543.

[4] Následně podal žalobce dne 24. 10. 2005 podle § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP žádost o obnovu řízení, ve které uvedl, že předkládá nové důkazní prostředky, které nemohly být uplatněny dříve, neboť vychází až z odůvodnění rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 18. 8. 2003 a Ministerstva financí ze dne 2. 8. 2005. Dále uvedl, že předkládá další nové důkazní prostředky, které nemohly být uplatněny již dříve, jelikož pro jejich prokázání neexistovaly v době původního řízení vhodné technické a programové nástroje a některé z nich se podařilo zajistit v archivech vzorků a technických řešení zastupovaných výrobců až v současné době. Konkrétně v části II. *Optimalizovaný komunikační systém* označil jako nové důkazy ohledně optimalizace komunikačního systému mj. fotodokumentaci serveru ACER 3000SP z elektrárny ČEZ Tisová a základní desku ze serveru ACER 3000SP.

[5] Rozhodnutím ze dne 20. 1. 2006, č. j. 1081/06/FŘ 120, Finanční ředitelství v Brně zamítlo žádost o obnovu řízení, jelikož dospělo k závěru, že předložené důkazní prostředky (odůvodnění rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 18. 8. 2003 a Ministerstva financí ze dne 2. 8. 2005) nesplňují podmínky § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP, protože se nejednalo o nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění předloženy již dříve v řízení a mohly mít vliv na výrok rozhodnutí. Žalobce neprokázal ani v žádosti o obnovu řízení oprávněnost zahrnutí předmětné částky do daňově uznatelných nákladů.

[6] Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 15. 2. 2006 (správnímu orgánu doručeno dne 20. 2. 2006), ve kterém uvedl, že finanční ředitelství kromě odůvodnění předmětných rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 18. 8. 2003 a Ministerstva financí ze dne 2. 8. 2005 zcela pominulo ostatní nově označené důkazní prostředky.

[7] Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2006, č. j. 39/40 808/2006-391, Ministerstvo financí odvolání žalobce zamítlo. Odvolací orgán se ztotožnil se závěrem finančního ředitelství, že nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení dle § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP.

[8] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 24. 3. 2009, č. j. 8 Ca 367/2006-55, rozhodnutí ministerstva zrušil. Dospěl k závěru, že nebylo v pravomoci Finančního ředitelství v Brně posuzovat, zda žalobcem předložené nové skutečnosti a důkazy prokazují oprávněnost zahrnutí výdajů mezi daňové náklady. Úkolem správního orgánu bylo pouze posoudit, zda předložené důkazní prostředky splňují kritéria § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP. Ministerstvo financí potvrdilo postup správního orgánu prvního stupně a také pouze paušálně konstatovalo, že předložené důkazní prostředky nelze považovat za vyhovující dle § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP, čímž zatížilo své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

[9] Poté o odvolání žalobce ze dne 15. 2. 2006 rozhodl v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 27. 3. 2012 nynější žalovaný¹, který odvolání žalobce opět zamítl. Žalovaný v souladu s § 264 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), postupoval podle ustanovení § 117 až § 120 daňového řádu, které nově upravují institut obnovy řízení. V napadeném rozhodnutí napravit pochybení finančního ředitelství a nově předloženými důkazními prostředky se zabýval z hlediska splnění předpokladů pro povolení obnovy řízení. Dospěl k závěru, že žádné předložené důkazy nesplňují podmínky pro povolení obnovy řízení dle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[10] Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný nesprávně zhodnotil předložené nové důkazní prostředky, které odůvodňují potřebu obnovy původního řízení. Dospěl tak k nesprávným skutkovým zjištěním, a v důsledku toho i k nesprávným právním závěrům. Důkazní prostředky specifikované v části II. žádosti – *Optimalizovaný komunikační systém* splňují všechny předpoklady § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

[11] Konkrétně žalobce namítal, že až z rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 18. 8. 2003 se dozvěděl o skutečnosti, že odvolací orgán opíral své zamítavé rozhodnutí především o vyjádření třetí osoby – společnosti ACER Czech Republic s.r.o. (dále též „ACER“), ze kterého odvolací orgán dovodil, že model ACER 3000SP nebyl vhodný pro použití jako server, a optimalizace fakturovaná žalobci tak nemohla fakticky fungovat. Žalobce nebyl s tímto důkazním prostředkem v průběhu odvolacího řízení seznámen a bylo mu odepřeno právo se k němu jakkoli vyjádřit.

[12] Až po skončení odvolacího řízení se žalobce dozvěděl o využití serveru ACER 3000SP ve společnosti ČEZ, a.s., elektrárna Tisová, stejným způsobem jako u žalobce na základě optimalizace komunikačního systému. Fotodokumentace tohoto serveru může vyvrátit nesprávný názor správních orgánů, a tedy i podstatným způsobem ovlivnit výrok rozhodnutí. O využití serveru se žalobce dozvěděl při technických konzultacích s obchodním partnerem počátkem října roku 2005 a předmětnou fotodokumentaci obdržel e-mailem dne 17. 10. 2005.

---

¹ S nabytím účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, došlo dnem 1. 1. 2013 k reorganizaci daňové správy. Nástupcem Finančního ředitelství v Brně se stalo Odvolací finanční ředitelství, jehož nejbližším nadřízeným je Generální finanční ředitelství.

[13] Pro účely obnovy řízení je třeba rozlišovat dobu existence důkazního prostředku a samotného důkazu. Fotodokumentace serveru sice v době původního řízení neexistovala, nicméně důkaz, který má být prostřednictvím tohoto důkazního prostředku získán – samotná funkčnost serveru ACER 3000SP v elektrárně ČEZ Tisová, v době původního řízení existoval.

[14] Závěr žalovaného, že fotodokumentace serveru prokazovala skutečnosti týkající se někoho jiného než žalobce, a nevyhovuje tak podmínkám pro povolení obnovy řízení, je neopodstatněný. Žalobce reagoval na vyjádření společnosti ACER, o které správní orgán z velké části opíral svoje rozhodnutí.

[15] Základní deska serveru ACER 3000SP je schopna zcela nevyvratitelně prokázat funkčnost serveru na základě optimalizace fakturované fakturami, které jsou předmětem řízení, a prokázat tak oprávněnost vynaložení daňově uznatelných nákladů na tuto optimalizaci. Základní deska byla s dalšími díly nepoužívané techniky vyvezena z provozovny žalobce. V červenci roku 2005 byla nalezena synem jednatele žalobce, který uschoval některé vyřazené díly techniky žalobce. Až tímto okamžikem se dostala do dispoziční sféry žalobce, který ji následně mohl využít pro účely obnovy řízení.

[16] Z předmětných faktur je jednoznačně patrné, kdo je odběratelem fakturovaných služeb. Jsou na nich uvedeny kompletní identifikační údaje žalobce. Pan J. je na nich uveden pouze jako osoba, která je oprávněna plnění fyzicky převzít.

[17] Hlavní skutečností, na základě které chtěl žalobce dosáhnout obnovy řízení je jeho tvrzení o nové skutečnosti, že předmětné technické řešení skutečně fungovalo a to nejen v provozovně žalobce, ale také v elektrárně ČEZ Tisová.

[18] Napadeným rozhodnutím žalovaný překročil meze správního uvážení, v důsledku čehož došlo k závažnému porušení práv žalobce. S ohledem na shora uvedené skutečnosti žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[19] Ve vyjádření k žalobě žalovaný především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že vyjádření společnosti ACER nebylo jediným důkazem vedoucím k vyloučení uplatněných výdajů z daňově účinných nákladů. I případné vyloučení jednoho z několika důkazů by stejně nemělo vliv na rozhodnutí v původním řízení o doměření daně. Vyjádření společnosti ACER řeší využitelnost příslušných serverů, nikoli prokázání fakturovaných služeb. To stejné platí i pro fotodokumentaci serveru z elektrárny ČEZ Tisová a základní desce ze serveru ACER 3000SP, které rovněž realizaci fakturovaných služeb neprokazují. Předložené důkazy nelze klasifikovat ve smyslu § 117 a násl. daňového řádu jako nově vyšlé najevo, v době rozhodování již existující, které nemohly být uplatněny dříve, a které by mohly mít podstatný vliv na výrok dodatečného platebního výměru, resp. rozhodnutí o odvolání. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 6. 6. 2017

[20] Při jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých dřívějších stanoviscích. Žalobce předložil fotografie serveru ACER 3000SP stejné jako ty přiložené k žádosti o obnovu řízení, avšak doplněné o sjetinu z počítačového správce souborů, která měla potvrzovat doručení předmětných fotografií dne 17. 10. 2005. Dále navrhoval provedení důkazů fakturami, které byly předmětem daňového řízení, výsledkem jednatele žalobce Ing. V. J., znaleckým posudkem ohledně serveru ACER 3000SP, výsledkem zaměstnance společnosti ČEZ, a.s., M. Ž. a e-mailovou komunikací mezi ním a žalobcem. Soud důkazy zamítl pro nadbytečnost, jak bude dále odůvodněno v části V. tohoto rozsudku.

[21] Žalovaný požadoval náhradu nákladů řízení v paušální částce 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě, účast při jednání).

V. Posouzení věci soudem

[22] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**. Věc přitom projednal a rozhodl přednostně dle § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), neboť zdejšímu soudu byla žaloba doručena sice až dne 19. 9. 2016, nicméně podána byla již dne 30. 5. 2012 k Městskému soudu v Praze, který věc usnesením ze dne 24. 8. 2016, č. j. 6 Af 21/2012-50, pro místní nepříslušnost postoupil zdejšímu soudu.

[23] V nyní projednávané věci žalobce učinil sporným, zda byly na základě jeho žádosti naplněny podmínky pro obnovu řízení podle § 54 odst. 1 ZSDP, resp. § 117 odst. 1 daňového řádu. Jelikož žalovaný na základě přechodného ustanovení § 264 odst. 1 daňového řádu postupoval podle § 117 až § 120 daňového řádu, které nově upravují institut obnovy řízení, soud při přezkumu napadeného rozhodnutí rovněž vycházel z tohoto právního předpisu.

[24] Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, kterým se zasahuje do pravomocného rozhodnutí. Situace, kdy obnova řízení může být nařízena nebo povolena, proto musí být skutečně mimořádná, a závažnost okolností, pro které má být řízení obnoveno, musí převážet nad zásadou právní jistoty. Obnova řízení neslouží k nápravě vad řízení či nezákonnosti daňového rozhodnutí a nezpochybňuje, že správce daně vycházel v okamžiku vydání rozhodnutí z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Umožňuje pouze to, aby proběhlo nové řízení, ve kterém budou zohledněny skutečnosti, důkazy a jiné okolnosti, které vyšly dodatečně najevo a které zpochybnil dosud zjištěný skutkový stav. Slouží k nápravě nedostatků ve zjištěném skutkovém stavu, nikoli k nápravě chybného právního hodnocení skutkového stavu. Za novou skutečnost tak nelze považovat jiný výklad právních předpisů, tj. odlišný právní názor (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2008, č. j. 2 Afs 98/2007-91; rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[25] Z žádosti o obnovu řízení ze dne 24. 10. 2005 i dalších podání včetně žaloby vyplynulo, že žalobce má za to, že byly naplněny podmínky § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP, resp. § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

[26] Podle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.

[27] Nové skutečnosti ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu je nutno chápat tak, že může jít jen o skutečnosti v době rozhodování správce daně již existující, které nově, tj. po právní moci rozhodnutí, jen vyšly najevo a předtím přes svoji existenci nebyly známy ani daňovému subjektu ani správci daně, a nemohly být tedy vzaty v úvahu v daňovém řízení a brány v úvahu při rozhodování. To samé lze vztáhnout i k novým důkazům.

[28] Podle § 118 odst. 3 daňového řádu (resp. § 54 odst. 4 ZSDP) musí být v návrhu na povolení obnovy řízení uvedeny okolnosti svědčící o jeho důvodnosti a o dodržení lhůty pro podání návrhu na povolení obnovy řízení. Daňový subjekt má tedy ve vztahu k důvodům pro povolení obnovy dle § 117 odst. 1 daňového řádu povinnost tvrzení.

[29] Žalobce za důkazy odůvodňující obnovu řízení v žádosti ze dne 24. 5. 2010 označil mj. fotodokumentaci serveru ACER 3000SP z elektrárny ČEZ Tisová a základní desku serveru ACER 3000SP. Snahou žalobce bylo těmito důkazy vyvrátit vyjádření společnosti ACER, že předmětné technické řešení nebylo proveditelné. Uvedl, že nové důkazní prostředky nemohly být předloženy dříve, jelikož vychází z rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 18. 8. 2003.

[30] Předně je třeba poukázat na to, že odvolací orgán v rámci doměřovacího řízení neuznal náklady žalobce za optimalizaci komunikačního systému v celkové výši 1 365 000 Kč jako daňové dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, protože žalobce neunesl důkazní břemeno ve smyslu § 31 odst. 9 ZSDP. Odvolací orgán dospěl k závěru, že žalobce ani na výzvu nepředložil důkazní prostředky prokazující skutečně provedené práce (ani nepředložil výpočty, na základě kterých bylo fakturováno). Ohledně předmětné věci podal žalobce dle finančního ředitelství odporující si stanoviska. Z vyjádření společnosti ACER vyplynulo, že jakékoli osobní počítače vyrobené v roce 1992 byly v roce 1998 zcela nevhodné jako servery aplikační a nevhodné jako servery souborové. Odvolací orgán si dále zjistil, že operační systém, který existoval v roce 1992, není použitelný pro provoz serverů v roce 1998 a následujících. Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že ve věci vytvoření optimalizovaného komunikačního systému byly prokázány skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost a správnost žalobcem uváděných skutečností.

[31] Z výše uvedeného vyplývá, že vyjádření společnosti ACER bylo jedním z argumentů zpochybňujících tvrzení žalobce, avšak nejednalo se o jediný důkaz prokazující pochybnosti odvolacího orgánu ve smyslu § 31 odst. 8 písm. c) ZSDP, natožpak o důkaz, o který by odvolací orgán „především opíral své zamítavé rozhodnutí.“ Vyjádření společnosti ACER se vztahuje k tomu, zda vůbec bylo tvrzené technické řešení proveditelné. I případné vyvrácení tohoto vyjádření a prokázání možné funkčnosti optimalizace systému nemůže samo o sobě vyvrátit pochybnosti odvolacího orgánu a prokázat uskutečnění fakturovaných služeb, tak jak bylo tvrzeno žalobcem.

[32] Lze tedy odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný k oběma uvedeným důkazům uvedl, že nemohly mít podstatný vliv na výrok původního rozhodnutí.

Fotodokumentace prokazuje skutečnosti ohledně jiného subjektu a netýká se konkrétního modelu serveru ACER 3000SP posuzovaného v daňovém řízení. Ověření existence a funkčnosti serveru v elektrárně ČEZ Tisová nemohlo prokázat uskutečnění fakturovaných služeb. Samotné fotografie navíc mohou prokázat toliko existenci serveru v době fotografování, nikoli však konkrétní zapojení a funkčnost tohoto zařízení v rozhodném období. Z předložených fotografií není ani zřejmé, kdy byly pořízeny. Jelikož bylo patrné, že fotodokumentace nenaplnila znaky důkazu, který by mohl odůvodňovat obnovu řízení, bylo nadbytečné provádět důkazy, které měly prokázat včasnost jeho uplatnění (výslech jednatele žalobce, výslech M. Ž. – zaměstnance společnosti ČEZ, a.s., v roce 2005, e-mailová komunikace žalobce se společností ČEZ, a.s.).

[33] Žalovanému je možné dát za pravdu, že z žádosti žalobce ze dne 24. 10. 2005 není zřejmé, jakou základní desku ze serveru ACER 3000SP navrhuje jako nový fyzický důkaz. Jak již bylo uvedeno, daňový subjekt má ve vztahu k důvodům pro povolení obnovy dle § 54 odst. 1 ZSDP, resp. § 117 odst. 1 daňového řádu, povinnost tvrzení, které v daném případě žalobce nedostál.

[34] Až z žaloby vyplynulo, že žalobce měl na mysli základní desku z vlastního serveru ACER 3000SP. V tom případě se lze jednoznačně ztotožnit se závěrem žalovaného, že základní deska serveru žalobce ACER 3000SP existovala již v době rozhodování a byla žalobci nepochybně známa již v průběhu řízení. Nejedná se tedy o důkaz, který nemohl být bez zavinění žalobce uplatněn již dříve. Skutečnost, že byla základní deska nalezena synem jednatele, který vyřazené díly uschoval, až v červenci roku 2005 není pro danou věc relevantní. Aby mohl správce daně povolit obnovu řízení, muselo by se jednat o skutečnost, kterou žalobce buď vůbec neznal, nebo ji bez svého zavinění nemohl v řízení uplatnit (zásah vyšší moci, živelná událost apod.). Pokud žalobce dříve základní desku využíval, a poté ji nemohl nalézt, pak není splněna uvedená zákonná podmínka pro povolení obnovy řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2012, č. j. 1 Afs 28/2012-41). Na základě výše uvedeného je zřejmé, že bylo nadbytečné podrobovat základní desku znaleckému posudku.

[35] Lze doplnit, že žalobce neunesl povinnost tvrzení ani ohledně okolností svědčících o dodržení lhůt pro podání žádosti o obnovu řízení. Z žádosti musí být ve smyslu § 54 odst. 4 ZSDP zřejmé datum zjištění skutečností, které jsou důvodem pro obnovu řízení. Ve vztahu k fotodokumentaci ani základní desce však žalobce v žádosti o obnovu řízení neuvedl žádný konkrétní časový údaj, ze kterého by bylo patrné, kdy se o důvodech obnovy dozvěděl.

[36] K námitce, že nebyl žalobce seznámen s vyjádřením společnosti ACER a nemohl se k němu vyjádřit, soud uvádí, že žalobce měl možnost podat žalobu proti rozhodnutí o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, kde by bylo možné tyto vady řízení přezkoumávat. V rámci tohoto soudního řízení o přezkumu rozhodnutí o obnově řízení však takovýto přezkum možný není. Ze stejného důvodu nemělo smysl provádět důkaz předmětnými fakturami.

[37] Je nutno znovu zdůraznit, že obnova řízení je nástrojem umožňujícím skutkové přehodnocení pravomocně ukončeného řízení, neužije se jí proto pro nápravu právních vad. Právě tento znak (náprava skutkových vad) je charakteristický pro obnovu řízení. Tento opravný prostředek tak neslouží k nápravě vad řízení či nápravě nezákonností daňového

rozhodnutí. Proto se soud nemohl zabývat ani námitkou uvedenou v odst. IV. žaloby, která se týkala náležitostí předmětných faktur.

[38] Je možno uzavřít, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyjádřil konkrétní závěry ke všem důkazním návrhům, které žalobce uvedl v žádosti na obnovu řízení. Jednotlivě ke všem důkazním návrhům žalobce žalovaný ozřejmil, z jakých důvodů nejde o důkazy nové, příp. proč nejde o důkazy, které žalobce nemohl bez svého zavinění uplatnit již dříve, případně též, že se vůbec nejedná o důkazy relevantní pro dané řízení. Správní orgány správně uzavřely, že nevyšly najevo žádné nové skutečnosti nebo důkazy ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

[39] Z napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, z jakého důvodu žalovaný nedospěl k závěru, že vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění žalobce uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Soud nemá ani důvod správním orgánům vytýkat žádné nedostatky v užití správního uvážení, tuto námitku žalobce blíže nespecifikoval. S ohledem na shora uvedené lze konstatovat, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem.

VI. Závěr a náklady řízení

[40] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[41] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[42] Žalovaný požadoval paušální náhradu nákladů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný uvedl, že tyto náklady nejsou a ani nemohou být obsaženy ve výdajové stránce státního rozpočtu.

[43] Ve smyslu § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby advokátovi, přičemž nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce, činí tato částka 300 Kč za jeden úkon právní služby. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, „zásadu rovnosti účastníků řízení ve smyslu článku 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod naplňuje přiznání paušální náhrady coby náhrady hotových výdajů podle jejich demonstrativního výčtu v § 137 odst. 1 občanského soudního řádu i účastníkovi řízení, který advokátem zastoupen není, a to v situacích, v nichž by účastníkovi řízení zastoupenému advokátem byla přiznána taková náhrada podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.“ A contrario

z citovaného nálezu Ústavního soudu vyplývá, že paušální náhradu nákladů nelze přiznat účastníkovi řízení, pokud by mu paušální náhrada nákladů nepříslušela ani při zastoupení advokátem (viz rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 4 As 220/2014-20).

[44] Taková situace nastala v nyní posuzované věci. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS, „*v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit. (...) Stejně tak Vrchní soud v Praze konstatoval, že povinnost správního úřadu jím vydané rozhodnutí hájit na soudě proti správní žalobě představuje samozřejmou součást povinností plynoucí z běžné správní agendy. Nelze proto spravedlivě žádat na žalobci, aby hradil náklady, vzniklé tím, že správní úřad udělil k zastupování plnou moc advokátovi (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 1998, č. j. 6 A 90/96-23).*“ Podle citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu by žalovanému nemohla být přiznána paušální náhrada nákladů, pokud by byl zastoupen advokátem, a proto ve smyslu citovaného nálezu Ústavního soudu mu tato náhrada nemůže být přiznána ani v případě, že zastoupen není (viz rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2015, č. j. 1 Afs 225/2014-31).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. června 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu